

DIJANA IVA SESARTIĆ

Rođena je u Zagrebu 1966. godine, gdje je završila osnovnu i srednju školu. Studirala je na likovnim akademijama u Sarajevu, Pragu i Zagrebu. Diplomirala je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Stanka Jančića.

Studijski je boravila u Stuttgartu, Rimu i Firenci. Odmah nakon studija posvećuje se kiparskim portretima. U trideset godina umjetničkog stvaralaštva izradila je preko sto dvadeset kiparskih portreta svojih suvremenika kao i važnih osoba iz povijesti hrvatskog naroda. Unutar svog kiparskog rada izgrađuje opus posvećen ženi te ga godinama nadopunjujući izlaže i publicira. Autorica je niza javnih spomenika u Hrvatskoj i inozemstvu. Ispitujući nove materijale, vunu, vosak, drvo, staklo, metalne tkanine, istražuje njihov suodnos u novim kiparskim formama i kompozicijama. Dobitnica je prve nagrade III. Hrvatskog trijenala autoportreta "Identiteti" Galerija Prica, Samobor 2014. Članica je HDLU Zagreb od 1996. god., članica HULU Split od 1998. god., članica HZSU od 2010. godine do mirovine 2026. god., članica Matice Hrvatske od 2009. godine. Živi i stvara u svom obiteljskom domu i ateljeu u Solinu.

IZLOŽBA

Dijana Iva Sesartić • MORIAI

Gradsko kulturno središte Metković
19. srpnja – 3. kolovoza 2026.

Nakladnik:
Ogranak Matice hrvatske u Metkoviću

Za nakladnika:
Zorana Vekić

Postav izložbe:
Dijana Iva Sesartić

Autorica predgovora u katalogu:
Zorana Vekić

Lektura teksta u katalogu:
Marija Tomić

Grafičko oblikovanje kataloga:
Marin Veraja

Tisak:
Tiskara PEČAT Metković

Naklada:
150 primjeraka

Metković, srpanj 2026.

IZLOŽBA

DIJANA IVA SESARTIĆ

Moriai

GRADSKO KULTURNO SREDIŠTE METKOVIĆ

19. srpnja - 3. kolovoza 2026.

OTVORENJE U NEDJELJU, 19. SRPNJA 2026. U 9.15 SATI

“Bez umjetnosti nemoguće je shvatiti psihičku strukturu čovjeka” (Josef Beuys)

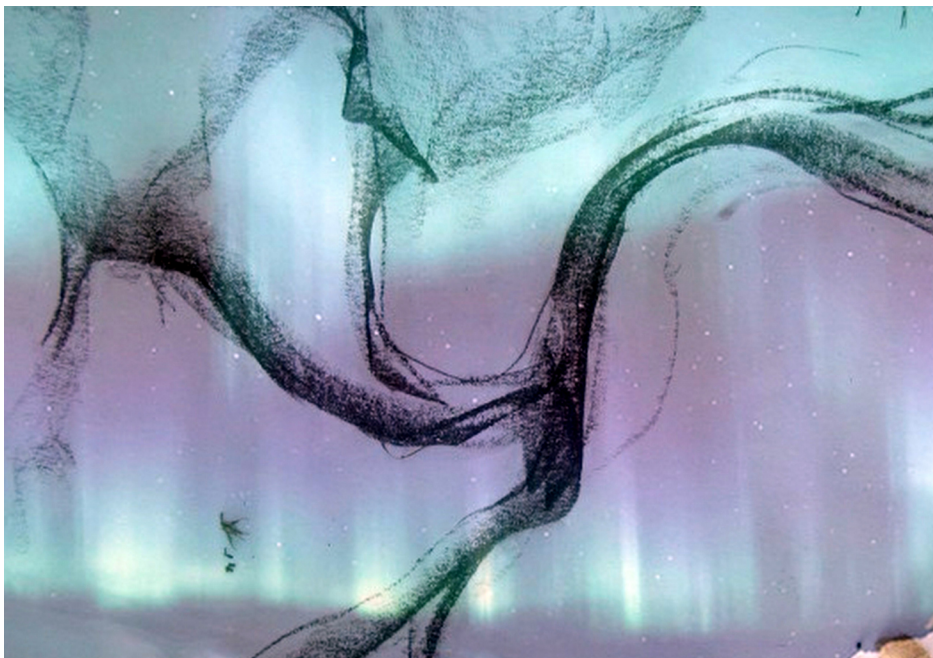
Školovana na Akademijama u Zagrebu, Sarajevu i Pragu dalo je umjetnici širinu i zamah, a poveznica između velike sanjalice, kako za sebe kaže i radoholičarke stvara djela koja osvajaju mjesta za umjetničku kontemplaciju.

Dio pulsira u pocinčanoj mreži tretiranoj krajnje profinjenom gestom, do te mjere da pokret, migoljeći se, postaje evidentan, aluzivan i deskriptivan istovremeno. S druge strane, njezina portretistika masline je tako snažno psihološki intonirana da se pitamo kako je moguće onu pomirenost, stamenost, ljudskost i produhovljenost uobličiti na ovako moćan i prirodan način. Motiv masline je živ, intarzije nisu mrtva gruda materijala u zveckavoj istrošenosti civilizacije.

Istovremeno osjećamo otklon, odmor i pročišćavanje ideja koje su zaokupljale kiparicu koja se obraća oku, a ne ruci, opipu. Vizualno je zamijenilo taktilno.

Već u pripremi sve upućuje da je svrha ovih instalacija vizualizacija grupe ideja, stoga na ovim radovima nema mjesta za "organsko, karakteristično, individualno ni za vrstu", da se poslužimo Hauserovom klasifikacijom (Alois Hauser - kategorizacija dalmatinskih spomenika)”, (citati z kustoskog teksta izložbe Pred(f)okus, Andre Filipića, Split).

Dijana Iva doseže i uobličava vizualno, oblikom ili njegovom slutnjom. Nekada samo sugerira ili aludira određenost. Nalazi rješenje u prozračnosti strukture žičane mreže kao mobilnog rastera duhovnosti

iz koje će se izdvojiti, oblikovati "sfumato" u kojem će biti (de) materijalizirani predmeti ili grane. Tako je **Moriai** prva maslina koju je Atena posadila na Akropoli dok se natjecala da postane zaštitnica grada Atene. Zadržala je status da je gotovo nitko nikada nije smio dotaknuti, inače bi bio smrću kažnjen. Simbolično po legendi postoji i danas.

Kiparica Sesartić vješto modelira, razumije prostorne odnose, napregnuće i vitalitet volumena, strukturiranje oplošja. S druge strane, materijalno, zemno, racionalno, kao uobličenje skepse i čovjekove potrebe da u svemu traži racionalan razlog, predočava odrezane grane masline svojim trajanjem, umotane u zlato, vunu i pamuk.

Zapažanja koja je na počecima kiparičina puta u suvremeno i apstraktno, prije više od dvadeset godina, zabilježio Andro Filipić ostaju nam reference i za ovu najnoviju avanturu i umjetničko djelovanje koje nosi značajke svih njenih novih projekata IN SITU.

“Možda će dogmatik, dijete navike koji čuči u svakom od nas, primijetiti da oslonac na dva tako različita polazišta ne obećava lagodan put do senzibiliteta suvremenog gledatelja, međutim, takav rezon teško ćete naći u našem vremenu. Naime, ovo je doba otvorenih poetika pa je danas najnormalnije da stari recepti postanu vrlo upotrebljive aktualije. Ako vas vaša navika uputi da ovu instalaciju pokušate rekogniscirati umom nećete pogriješiti. Međutim, pomaknete li centar recepcije bliže srcu vaš će 'ulov' biti bogatiji, a doživljaj cjelovitiji. Uostalom, Dijana Iva Sesartić se kloni ekskluziviteta, gnostičkih zakučastosti s kojima suvremena umjetnost stavlja Wittgensteinovsku bravu "na ulazu u sobu za koju samo ti i tvoji imate ključ".

Gledatelj iz istog predloška izvlači ono što je njemu dostupno, stoga je kiparica Sesartić ovim svojim vizualizacijama postavila takav zadatak kojeg će, na svoj način, moći apsolvirati gledatelji različita dometa obrazovanja i perceptivnih mogućnosti. Jezik joj je uvjerljiv, u vidu dijaloga, susreta s drugim da on lako zaokruži iskaz.

Umjetnica počovječuje maslinu jezikom života i uvijek, baš uvijek pojam će biti uobličen u oblik, koji neće biti samo znak. Spekulativno će uvijek biti odjeveno u vizualno.

“U spoju bogate tradicije kiparstva i postmodernističke umjetničke prakse Dijana Iva Sesartić izgradila je svoj osobni, prepoznatljiv i kreativni izraz. Jakog simboličkog poimanja i nezaustavljive metaforike oblikovanja istražuje produbljujući likovnost novim vrijednostima...” (Vladimir Rismondo, Bista Marka Marulića) spoznaje o ključnim, nematerijalnim, egzistencijalnim pitanjima svakog čovjeka: tko sam, zašto sam, kamo idem .

U takvoj radosti likovnog stvaranja produbljuje nove vrijednosti, nesputane s osvježenim svojstvima, radostima življenja, temperamentno, vješto i inteligentno s velikim darom i žarom, te zasigurno zauzima vidno visoko mjesta u suvremenoj povijesti kiparstva.

Zorana Vekić

*Zagrljaj zelenog pjera,
Čuvarica otajstva moga
Sočna zarodnica
Zalog snage,
Skromnošću život nadvisila,
Čvrstoćom zasjenila!*

Izvadak stiha iz pjesme Dalmovnica Zorane Vekić